

Sygn. akt IV U 134/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w (...)

sprawy D. S. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania D. S. (1)

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 15 stycznia 2016 r., nr (...)

I zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż ustala, że przyczyną niepełnosprawności w stopniu lekkim są schorzenia o symbolach O5-R i 10-N,

II w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

IV U 134/16

UZASADNIENIE

Odwołująca D. S. (1) wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Wskazała, że orzeczenie nie odnosi się do meritum sprawy, pomija dowody wynikające ze złożonej dokumentacji i bezpośrednich badań. Podniosła, że jej problemy zaczęły się w sierpniu 2014r. w chwili złożenia wniosku o wydanie karty parkingowej. Nie przyznano odwołującej karty parkingowej. W październiku 2015r. złożyła wniosek o podwyższenie grupy z powodu postępującej choroby i pogorszenia stanu zdrowia. Wskazała, że choruje od wielu lat, a choroba postępuje.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wniósł o oddalenie odwołania. Zaskarżonym orzeczeniem uchylono w całości decyzję Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O.. Wydłużono okres ważności orzeczenia do 31.01.2018r. i zakwalifikowano odwołującą do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Nie przyznano prawa do karty parkingowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 15.01.2016r. WZON uchylił orzeczenia Miejskiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności i zaliczył odwołującą do lekkiego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzeń o symbolach 05-R, na okres do 31.01.2018r. Wskazano, iż odwołująca nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym.

(dowód: akta WZON - orzeczenia z dnia (...)) Postanowieniem z dnia 14.04.2016r. sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii (k. 9).

Biegła neurolog uznała odwołującą za spełniającą przesłanki do ustalenia niepełnosprawności w stopniu lekkim do 31.01.2018r. z przyczyn 05-R. Wskazała, iż odwołująca nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym. Podkreśliła, że schorzenia występujące u odwołującej powodują naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychofizyczną i fizyczną. Badana nie jest całkowicie niezdolna do pracy zarobkowej lub zdolna do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, nie wymaga także częściowej ani czasowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Biegły ortopeda w opinii stwierdził występowanie u odwołującej choroby zwyrodnieniowo- dyskopatycznej kręgosłupa C i L/S z zespołem bólowym. Dysfunkcja narządu ruchu powoduje istotne obniżenie zdolności do pracy . Odwołująca jednocześnie , nie jest osobą wymagającą czasowej lub częściowej pomocy osób trzecich celem pełnienia ról społecznych. Nie stwierdził także istotnego ograniczenia możliwości samodzielnego poruszania się. Uznał, że niepełnosprawność ma charakter okresowy do 19.08.2014r.

W związku z zastrzeżeniami odwołującej do sporządzonych opinii postanowieniem z dnia 19.07.2016r. (k. 38) dopuszczono dowód z opinii biegłego neurochirurga.

Biegły neurochirurg stwierdził u odwołującej spondylozę obejmującą dwa odcinki kręgosłupa, obecnie z przewagą objawów spondylozy L/S, niestabilność dolnego odcinka L/S, zespół bólowy dolnego odcinka kręgosłupa z cechami zespołu korzeniowego prawostronnego (schorzenia o symbolach 05 R, 10 N), powodujące niepełnosprawność w stopniu lekkim o charakterze okresowym do dnia 31.01.2018r. Wskazał, że odwołująca porusza się sprawnie, nie utraciła całkowicie zdolności do pracy, nie wymaga pracy w zakładzie pracy chronionej.

W opinii uzupełniającej, sporządzonej w związku z zastrzeżeniami odwołującej, biegły neurochirurg podtrzymał swoją opinię główną.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 13-14, 54-57, opinia k.15-17, 26-30, 43-44, 60)

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo

naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującą się do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści powyższych opinii biegłych, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmujących się schorzeniami, które występują u odwołującej. Biegli wskazali na schorzenia występujące u odwołującej, a które powodują u D. S. niepełnosprawność w stopniu lekkim. Z tych względów biegli podzielili stanowisko Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności i wskazali, iż brak jest przesłanek, aby zaliczyć odwołującą do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym oraz w zakresie orzeczenia o spełnieniu przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym. Jednocześnie, Sąd uwzględniając treść opinii biegłego neurochirurga, który wskazał, że schorzenia odwołującej dają podstawy do uznania, iż niepełnosprawność winna być przyznana zarówno z przyczyn o symbolu 05 R, jak i 10 N, zmienił w tym zakresie zaskarżone orzeczenie.

Reasumując, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności poprzez zmianę ustalonego stopnia niepełnosprawności i szczegółowych wskazań, w tym dotyczącego przyznania tzw karty parkingowej. Zdaniem Sądu, sporządzone opinie są bardzo szczegółowe, dokładne i wnikliwe. Potrzeba powołania innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonych opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807).

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił orzeczenie jak w punkcie I wyroku, oddalając odwołanie w pozostałym zakresie (pkt II wyroku, art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.) .

SSR G.Gizewska- Rozmus